ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **Bc. J. M. N.,** zastoupen JUDr. Jiřím Duchoněm, advokátem se sídlem Antonína Dvořáka 293, Turnov, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,** se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2017, č. j. MPSV-2017/206278-421/1, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec ze dne 7. 6. 2018, č. j. 60 Ad 2/2018 – 22,

takto:

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce byl evidován jako uchazeč o zaměstnání Úřádem práce ČR, Krajská pobočka v Liberci (dále jen „úřad práce“). Ten svým rozhodnutím ze dne 9. 8. 2017,

č. j. JNA-1652/2017-07, žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání vyřadil, jelikož se podle § 30 odst. 3 písm. f), odst. 3 a § 31 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti"), nedostavil ve stanoveném termínu bez uvedení vážných důvodů (dále jen „rozhodnutí úřadu práce"). Rozhodnutím označeným v záhlaví žalovaný zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí úřadu práce v celém rozsahu potvrdil. („napadené rozhodnutí").

[2] Žalobu proti napadenému rozhodnutí Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka Liberec shora označeným rozsudkem zamítl (dále jen „krajský soud" a „napadený rozsudek"). Uvedl, že intenzivní zdravotní potíže vyžadující nutnost ať již setrvání v nemocničním či domácím ošetření nepochybně představují překážku, která brání nemocnému dostavit se k naplánované schůzce, shodně s úřadem práce i žalovaným dospěl však k závěru, že podle obsahu správního a soudního spisu není prokázáno, že žalobce trpěl zdravotními problémy přímo v den schůzky, tj. 1. 6. 2017. Žalobce totiž nepředložil žádné lékařské potvrzení, které by dokládalo, že by mu jeho zdravotní komplikace bránily plnit povinnou součinnost s úřadem práce právě ve stanoveném termínu. Žalobce byl ošetřen v měsíci červnu až dne 9. 6. 2017 a několikrát poté. Lékařskou pomoc tedy vyhledal až 8 dní po termínu schůzky. Z toho nelze dovozovat, že dne 1. 6. 2017 byly jeho zdravotní problémy natolik vážné, že by mu neumožňovaly povinnost splnit. Z četných lékařských zpráv vyplývá, že trpí alergickými a dechovými potížemi, zejména v měsíci červnu, že ke konci června si přivolal záchrannou zdravotní službu a v červenci byl hospitalizován a ambulantně ošetřen. Ovšem ani tyto lékařské zprávy neprokazují, že zdravotními problémy trpěl také přímo dne 1. 6. 2017 v intenzitě bránící mu splnit povinnosti uchazeče o zaměstnání. Žalovaný, jenž zdravotní stav žalobce nikterak nezlehčoval, tak správně dovodil, že nebyla prokázána příčinná souvislost mezi nesplněním povinnosti uchazeče o zaměstání a jeho zdravotními problémy. Tento závěr potvrzují podle krajského soudu i lékařské záznamy, z nichž vyplývá, že svůj momentální zdravotní stav řeší žalobce obvykle okamžitě a neváhá zavolat i záchrannou službu. Pokud by tedy trpěl akutními zdravotními problémy i dne 1. 6. 2017 v ranních hodinách, měl by být schopen je doložit.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] V kasační stížnosti žalobce (dále jen „stěžovatel") brojí proti napadenému rozsudku z důvodu vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech, tedy z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.").

[4] Stěžovatel namítá, že v době, kdy se měl na úřad práce dostavit, byl stižen silným projevem sezonního alergického onemocnění, měl závažné potíže s dýcháním a měl křeče na hranici přechodného ochrnutí. Nebyl schopen se fyzicky kamkoliv dostavit, za což se následně omluvil a vysvětlil důvody. Doložil lékařské potvrzení o svém onemocnění a o období, kdy obvykle potížemi trpí. Pouze není schopen doložit lékařskou zprávu o svém stavu v daný okamžik. Lékařskou zprávu dokazující konkrétní záchvat dne 1. 6. 2017 ani nemohl získat. To však nevylučuje, že jeho zdravotní stav byl natolik nepříznivý, aby

znamenal vážný důvod pro zmeškání schůzky. Z doložených lékařských zpráv, které potvrzují, že v červnu pravidlně trpí takovými obtížemi, vyplývá, že nelze vyloučit, že zdravotními problémy trpěl i 1. 6. 2017. Naopak, je to obvyklé.

[5] Ke kasačním námitkám žalovaný uvedl, že skutková podstata, z níž vycházel, má oporu ve spisové dokumentaci a není s ní v rozporu. Nevyplývá z ní, že by stěžovateli bránil vážný důvod, aby se na úřad práce dne 1. 6. 2017 v 8.00 hod. dostavil. Stěžovatel sice splnil oznamovací povinnost ohledně důvodů nedostavení se, avšak nedoložil tvrzené důvody lékařským potvrzením, což se ve smyslu § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti vyžaduje. Z jím doložených lékařských zpráv pouze vyplývá, že lékařskou pomoc vyhledal až 8 dní po stanoveném termínu. Přesto, že stěžovatel trpěl po dobu 8 dní takovými zdravotními problémy, že nebyl schopen se kamkoliv dostavit, lékaře nevyhledal. Nezavolal si ani rychlou záchranou pomoc. Konkrétně ke dni 1. 6. 2017 žádný lékař potvrzení nevydal. Z těchto skutečností nelze dovodit, že by mu 1. 6. 2017 zdravotní stav bránil ve splnění jeho povinnosti.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že stěžovatel je osobou oprávněnou k jejímu podání, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel [§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.")]. Kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[7] Důvodnost kasační stížnosti vážil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), přičemž žádnou takovou neshledal.

[8] Jádrem kasační stížnosti je otázka, zda lze na základě doložených lékařských zpráv, jež jsou obsahem správního spisu, dovodit, že v době sjednané schůzky, tj. dne 1. 6. 2017 v 8.00 hod., byly v případě stěžovatele dány vážné zdravotní důvody, které mu podle lékařského posudku bránily plnit povinnost součinnosti s úřadem práce při zprostředkování zaměstnání.

[9] Podle § 30 odst. 2 písm. f) zákona o zaměstnanosti „*uchazeče o zaměstnání krajská pobočka Úřadu práce z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestliže bez vážného důvodu maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce (§ 31).*"

[10] Podle § 31 písm. c) „*Uchazeč o zaměstnání maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce, jestliže c) se nedostaví na krajskou pobočku Úřadu práce ve stanoveném termínu bez vážných důvodů [§ 5 písm. c)]*".

[11] Ustanovení § 5 písm. c) bod 6 stanoví, že c) vážnými důvody se rozumí „*důvody spočívající v zdravotních důvodech, které podle lékařského posudku brání vykonávat*

zaměstnání nebo plnit povinnost součinnosti s Úřadem práce - krajskou pobočkou Úřadu práce a pobočkou Úřadu práce pro hlavní město Prahu (dále jen „krajská pobočka Úřadu práce“) při zprostředkování zaměstnání“.

[12] Podle judikatury Nejvyššího správního soudu, na niž poukázal i krajský soud v napadeném rozsudku, by bylo možné považovat „*za relevantní zdravotní důvody např. akutní infekční onemocnění stěžovatele (chřipka, angína), či stav vyžadující nutnost setrvání v nemocničním či domácím ošetřování. Při takovýchto intenzivních zdravotních potížích je dána překážka bránící nemocné osobě dostavit se k naplánované schůzce*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2009, č. j. 4 Ads 173/2008 – 144, či rozsudek ze dne 28. 6. 2011, č. j. 4 Ads 150/2011 - 164).

[13] Ze spisového materiálu vyplývá, že stěžovatel byl v měsíci červnu vyšetřen v ordinaci všeobecného praktického lékaře MUDr. L. J. ve dnech 9. 6. 2017, 13. 6. 2019, 15. 6. 2017 a dále 20. 6. 2017 a 22. 6. 2017 (*potvrzení MUDr. L. J. ze dne 22. 6. 2017*). Dne 26. 6. 2017 byl ošetřen zdravotnickou záchrannou službou (*Záznam o výjezdu ze dne 26. 6. 2017*). Obsahem spisu je dále lékařská zpráva MUDr. J. ze dne 20. 6. 2017 rekapitulující vývoj zdravotního stavu stěžovatele přibližně od dubna 2016 do dubna 2017 a dále záznam z vyšetření krevního obrazu provedený Oddělením klinické mikrobiologie a imunologie, Krajská nemocnice Liberec, ze dne 23. 5. 2016, lékařská zpráva o komplexním vyšetření pacienta ze dne 4. 7. 2017 vystavená všeobecnou praktickou lékařskou MUDr. E. V. Stěžovatel doložil i lékařskou zprávu ze dne 18. 8. 2017, kterou vystavila alergoložka a imunoložka MUDr. I. V. Uvedla v ní, že se stěžovatel léčí na alergologii a plicní ambulanci pro intenzivní pollinotické obtíže a astma bronchiale, a to celoročně, nejvýrazněji v sezóně. Popsala, že obtíže trvají obvykle 5 až 6 týdnů, s nejhorším projevem v červnu. V řízení před soudem doložil stěžovatel další lékařskou zprávu MUDr. V. ze dne 6. 9. 2017, z níž vyplývá, že v sezóně 2017 byly obtíže intenzivní, v noci se budil dušností, byl dušný i ráno po probuzení a během dopoledne. Tato lékařská zpráva byla provedena k důkazu při jednání krajského soudu. Podle lékařské zprávy ze dne 4. 7. 2017 MUDr. V. a ambulantních zpráv chirurgického oddělení a interní ambulance nemocnice Jablonec nad Nisou ze dne 3. 7. 2017 byl stěžovatel ošetřen poté, co omdlel a spadl na hlavu. Dne 14. 7. 2017 byl stěžovatel podle záznamu vyhotoveného plicním střediskem Jablonec nad Nisou hospitalizován po pádu v nemocnici. Zpráva o ambulantním vyšetření u MUDr. RNDr. F. S. svědčí o provedení vyšetření v Krajské nemocnici Liberec dne 17. 7. 2017.

[14] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že na základě výše uvedených skutečností vyplývajících ze správního spisu není prokázáno, že v době sjednané schůzky, tj. dne 1. 6. 2017 v 8.00 hod., byly v případě stěžovatele dány zdravotní důvody, které mu bránily plnit povinnost součinnosti s úřadem práce při zprostředkování zaměstnání. Je nesporné, že stěžovatel zdravotními problémy trpí, avšak, jak správně uvedl úřad práce i krajský soud, nebylo na základě žádného lékařského posudku v souladu s § 5 písm. c) bod 6 zákona o zaměstnanosti doloženo, že tyto zdravotní potíže jakožto vážné důvody trvaly právě v době sjednané schůzky dne 1. 6. 2017. Existenci překážky dostavení se na schůzku nedoložil ani žádnými jinými důkazy. Z lékařských zpráv vyplývá, že lékaře MUDr. J. stěžovatel navštívil až dne 9. 6. 2017. Žádné záznamy však nedokládají, že

zdravotními problémy v intenzitě branící mu v účasti na schůzce (potažmo znemožňující alespoň včasnou omluvu téhož dne a vyvinutí aktivity ke sjednání nového termínu) trpěl už v den sjednané schůzky na pracovním úřadu. Nebylo tedy prokázáno, že v důsledku zdravotních obtíží nebyl stěžovatel schopen splnit povinnost podle zákona o zaměstnanosti. To nelze dovodit ani ze skutečnosti, že obvykle v období měsíce června trpí jím doloženými zdravotními problémy, ani z lékařských zpráv, které podrobně dokumentují jeho zdravotní problémy v průběhu června a července 2017. Nadto ze spisového materiálu vyplývá, že stěžovatel se již jednou v minulosti z důvodů svých zdravotních problémů ze schůzky sjednané na 14. 3. 2012 omlouval, přičemž doložil potvrzení své praktické lékařky MUDr. V. Š., že byl tentýž den pro infekci horních cest dýchacích ošetřen. Stěžovatel tak zjevně měl s obdobnou situací zkušenost a měl a mohl vědět, že bude muset své zdravotní obtíže nastalé přímo v den 1. 6. 2017 jakožto vážné důvody bránící plnění povinnosti nejen tvrdit, ale na základě *lékařského posudku* i doložit, jak to výslovně stanoví § 5 písm. c) bod 6 zákona o zaměstnanosti. Námitka stěžovatele proto není důvodná.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[15] Nejvyšší správní soud dospěl ze shora uvedených důvodů k závěru, že kasační stížnost není důvodná, proto ji dle § 110 odst. 1 in fine s. ř. s. zamítl.

[16] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšný žalovaný vznik nákladů řízení o kasační stížnosti netvrdil a ani ze spisu Nejvyššího správního soudu neplyne, že by mu nějaké náklady vznikly, proto mu právo na jejich náhradu nemohlo být přiznáno. Ustanovení § 60 odst. 2 s. ř. s. se nevztahuje na náklady soudního řízení ve věcech uchazečů o zaměstnání a jejich podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci podle předpisů o zaměstnanosti, jelikož to v něm není narozdíl od § 31 odst. 2 s. ř. s. výslovně stanoveno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2019

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu